प्राप्य 'एव स्वगृहं प्रातर् उन्मत्तो ऽभून् नृपात्मजः,
योगनन्दश् च तद् दृष्ट्वा विषादं सहसा 'अगमत् । 88
अब्रवीच् च स, काले ऽस्मिन् जीविद् वररुचिर् यदि,
इदं ज्ञापित तत् सर्वं, धिङ् मे तद्वधपाटवं । 89
तच् छ्रुत्वा वचनं राज्ञः शकटालो व्यचिन्तयत्,
हन्त कात्यायनस्य 'अयं लब्धः कालः प्रकाशने । 90
न सो ऽत्र मानी तिष्ठेच् च, राजा मयि च विश्वशेत्.
इत्य् आलोच्य स राजानम् अब्रवीद् याचिताभयः । 91
राजन् अलं विषादेन, जीवन् वररुचिः स्थितः.
योगनन्दस् ततो ऽवादीद्, द्रुतम् आनीयताम् इति । 92
अथ 'अहं शकटालेन योगनन्दान्तिकं हठात्
आनीतस् तं तथाभूतं राजपुत्रं व्यलोकयं । 93
मित्रद्रोहः कृतो ऽनेन देव 'इत्य् उक्त्वा तथा 'एव सः
सरस्वतीप्रसादेन वृत्तान्तः कथितो मया । 94
ततस् तच्छापमुक्तेन स्तुतो ऽहं राजसूनुना,
त्वया कथम् इदं ज्ञातम् इत्य् अपृच्छत् स भूपतिः । 95
अथ 'अहम् अवदं, राजंल् लक्षणैर् अनुमानतः
प्रतिभातश् च पश्यन्ति सर्वं प्रज्ञावतां धियः । 96
तद् यथा तिलको ज्ञातस् तथा सर्वम् इदं मया.
इति मद्वचनात् सो ऽभूद् राजा लज्जानुतापवान् । 97

Digitized by Google